

15 Αυγούστου 2013

Εκοιμήθη εν Κυρίω ο διακεκριμένος Θεολόγος Ανδρέας Μιτσίδης (+ 13 Αυγούστου 2013)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)





Εκοιμήθη εν Κυρίω ο διακεκριμένος Θεολόγος Ανδρέας Μιτσιδής (13 Αυγούστου 2013)

Τις πρωινές ώρες, της Τρίτης 13 Αυγούστου 2013, ανήμερα των γενεθλίων του, απεβίωσε προς Κύριον ο μακαριστός Θεολόγος Ανδρέας Μιτσιδής, συνεργάτης του

Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσοστόμου του Β΄, καθώς και των μακαριστών Αρχιεπισκόπων Μακαρίου Γ΄ και Χρυσοστόμου Α΄.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου εξέφρασε τα συλλυπητήρια στη σύζυγο του μακαριστού Ανδρέα, κ. Μάρθα Μιτσίδου και τα παιδιά τους.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου και η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Κύπρου προσεύχονται ο Θεός της αγάπης, και αρχηγός ζώντων και νεκρών, να αναπαύει τη ψυχή του μακαριστού Ανδρέα Μιτσίδα εν χώρα ζώντων και δικαίων.

Η Κηδεία του αιμνήστου Ανδρέα Μιτσίδα θα τελεστεί από τον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ακροπόλεως, την Παρασκευή, 16 Αυγούστου 2013 και ώρα 11:00 π. μ.

Της Εξοδίου Ακολουθίας θα προστεί η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομος.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου

13 Αυγούστου 2013

+++++

Ακολούθως, παραθέτουμε, εις μνημόσυνον αιώνιον του Θεολόγου Ανδρέα Μιτσίδα, την ομιλία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου, που του απηύθυνε κατά την τελετή απονομής της ανώτατης τιμητικής διάκρισης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, στις 30 Νοεμβρίου 2012, στο Μέγα Συνοδικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

«Πολυσέβαστέ μας κύριε Ανδρέα Μιτσίδα,

Όταν σε μια τέτοια συγκινητική και ιστορική ώρα, σαν κι' αυτή, καλείσαι να τιμήσεις μια λαμπρή θεολογική και πνευματική προσωπικότητα τής Κύπρου, όπως είναι ο κύριος Ανδρέας Μιτσίδης, τότε ασφαλώς νοιώθεις μέσα σου να σε πλημμυρίζει ένα αίσθημα μιας χριστιανικής τρυφής και αγαλλίασης.

Στη συνείδηση μας η τιμητική αυτή εκδήλωση αποτελεί την εκπλήρωση ενός υψηλού καθήκοντος και χρέους προς έναν εκλεκτό φίλο, προς έναν ακάματο εργάτη τής ιεράς επιστήμης τής Θεολογίας, που ανήλωσε τη ζωή του υπηρετώντας τα υψηλά ιδανικά τής χριστιανικής μας Θρησκείας, τής Πατρίδας, τής Παιδείας και τής Οικογένειας.

Είμαι δε βέβαιος ότι και στη συνείδηση τού κυρίου Μιτσίδα, η τιμή αυτή, ερμηνεύεται ως ο καρπός μιας πνευματικής καταξίωσης και αναγνώρισης τόσο τού θεολογικού όσο και τού επιστημονικού του έργου, και ιδιαιτέρως ως η έκφραση των βαθύτατων αισθημάτων τής αγάπης μας και τού προσήκοντος

σεβασμού μας προς το πρόσωπό του.

Όταν κανείς μελετά την αγωνιστική ζωή και τη θεολογική δράση τού κυρίου Μιτσίδη έχει την αίσθηση ότι ισχύει για το πρόσωπό του η ωραία και συγκινητική εκείνη ρήση τού Αποστόλου Παύλου ότι «... ευδόκησεν ο Θεός ο αφορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας δια τής χάριτος αυτού αποκαλύψαι τον υιόν αυτού εν εμοί, ίνα ευαγγελίζωμαι αυτόν...» (Γαλ. 1,15-16).

Και όντως• η ζωή τού κυρίου Μιτσίδη ήταν και είναι αφ' εαυτής ένας έντονος ευαγγελισμός τού Θείου Λόγου. Αυτό το πέτυχε μέσα από τα διάφορα υψηλά αξιώματα που η Πολιτεία και η Εκκλησία τού εμπιστεύτηκαν. Ως καθηγητής τής Θεολογίας, ως Επιθεωρητής των Θεολογικών μαθημάτων, ως Διευθυντής τού Αρχιεπισκοπικού Γραφείου, ως Εκδότης τού περιοδικού «Απόστολος Βαρνάβας» και ως Εκπρόσωπος τής Εκκλησίας τής Κύπρου σε πάρα πολλά θεολογικά και επιστημονικά συνέδρια.

Υπηρέτησε επίσης τον Θείο Λόγο μέσα από το πολυσχιδές εκκλησιαστικό συγγραφικό του έργο. Δημοσίευσε πληθώρα θεολογικών μελετών και άρθρων σε εφημερίδες, εκκλησιαστικά και επιστημονικά περιοδικά.

Έχει εκδώσει περίπου 25 επιστημονικά βιβλία θρησκευτικού, ιστορικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου. Μεταξύ αυτών εξέχουσα θέση κατέχει το σύγγραμμά του «Οι Κύπριοι Σχολάρχαι και Διδάσκαλοι τής εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τού Γένους Σχολής», το οποίο βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών.

Αξιολογότατο είναι επίσης το σύγγραμμά του « Η παρουσία τής Εκκλησίας τής Κύπρου εις τον αγώνα υπέρ των εικόνων - Γεώργιος ο Κύπριος και Κωνσταντίνος Κωνσταντίας», για το οποίο η Θεολογική Σχολή τού Πανεπιστημίου Αθηνών τον ανηγόρευσε το 1991, ως διδάκτορά της.

Το τελευταίο επιστημονικό του σύγγραμμα τιτλοφορείται «Η Εκκλησία τής Κύπρου κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας», το οποίο αποτελεί ένα εκλεκτό μέρος τού βου τόμου τής Ιστορίας τής Κύπρου, που τιτλοφορείται «ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ», που εξέδωσε το Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου του Γ'.

Σ' όλα του τα συγγράμματα, τα οποία είναι γραμμένα σε ύφος εκκλησιαστικά γλαφυρό και θελκτικό, υπάρχει διάχυτη η αγάπη τού κυρίου Μιτσίδη προς την υψηλή έννοια τής Εκκλησίας. Εύκολα επίσης ο αναγνώστης διαπιστώνει το ορθόδοξο θεολογικό φρόνημα τού συγγραφέα και η ψυχή του γεμίζει μ' ένα αίσθημα σεβασμού και θαυμασμού για τον εκλεκτό συγγραφέα.

Η ζωή τού κυρίου Μιτσίδη δεν ήταν απλώς μια συνειδητή διακονία στον χώρο τής ιεράς επιστήμης της θεολογίας και τής επιστημονικής συγγραφής. Ζώντας συνεχώς δίπλα στο μεγάλο μας ηγέτη, Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, ήταν λογικό και

φυσικό να μοιραστεί μαζί του όλες τις φοβερές τρικυμίες και επιθέσεις, που ο ίδιος υφίστατο από τους επίβουλους εχθρούς του, οι οποίοι επεδίωκαν με κάθε τρόπο να τον εξοντώσουν και να λύσουν το κυπριακό σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα και τις δικές τους εωσφορικές επιδιώξεις.

Στις ιστορικές και τραγικές εκείνες καμπές η ηθική συμπαράσταση τού κυρίου Μιτσίδη, προς την καταπολεμουμένη πανταχόθεν μορφή τού Μακαρίου, ήταν δεδομένη και συνεχής. Και όταν ξέσπασε - δυστυχώς, ως μή ώφειλεν - η κρίση τού εκκλησιαστικού πραξικοπήματος, το οποίο προελείανε το έδαφος για το επακολουθήσαν πολιτικό, η ηθική συμπαράσταση τού κυρίου Μιτσίδη κορυφώθηκε. Με τις τεκμηριωμένες του θεολογικές μελέτες, κατέρριπτε τα επιχειρήματα των τριών, οι οποίοι «από μακρόθεν έστησαν και εξεβιάζοντο αυτόν, λαλούντες ματαιότητας και δολιότητας, ζητούντες κατ' αυτού κακά», και κατεδείκνυε περίτρανα ότι ο Μακάριος όχι μόνον δεν έπρεπε να παραιτηθεί από τη θέση τού προέδρου τής Δημοκρατίας, στην οποία η ένθερμη αγάπη τού λαού του τον ανέδειξε, αλλά είχε ύψιστη ηθική υποχρέωση να παραμείνει στις επάλξεις του χρέους, και ως δεξιός οικιακοστροφός που ήταν, να αγωνιστεί για τη σωτηρία τού ποιμνίου του, οδηγώντας την Πατρίδα στο εύδιο λιμάνι τής ελευθερίας.

Είμαστε βέβαιοι ότι ο μεστός και τεκμηριωμένος θεολογικός λόγος τού κυρίου Μιτσίδη, ως δρόσος Αερμών και δρόσιζε και ανέψυχε την πονεμένη και οδυνωμένη από την αχαριστία των αδελφών του ψυχή τού Μακαρίου.

Αυτή και μόνο η συμπαράστασή του προς τον λαοφίλητο Ηγέτη μας είναι αρκετή να γεμίζει τις ψυχές μας από ευγνωμοσύνη στο πρόσωπό του και να μάς κάνει να αισθανόμεθα ένα βαθύ σεβασμό για τις πολύτιμες υπηρεσίες του προς τον Μακάριο και κατ' επέκταση προς την Εκκλησία και την Πατρίδα.

Τώρα ο κύριος Μιτσίδης, αναπολώντας το παρελθόν τής γόνιμης και καρποφόρας θρησκευτικής, επιστημονικής και εθνικής προσφοράς του, πιστεύω ακράδαντα ότι δικαιούται να νοιώθει την εσωτερική εκείνη πληρότητα και καύχηση, που ένοιωθε ο Απόστολος Παύλος, όταν έγραφε προς τον αγαπημένο του μαθητή Τιμόθεο. «... τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα• λοιπόν απόκειται μοι ο τής δικαιοσύνης στέφανος, όν αποδώσει μοι ο Κύριος εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, ου μόνον δε εμοί, αλλά και πάσι τοις ηγαπηκόσι την επιφάνειαν αυτού» (Β΄ Τιμόθ. 4, 7-8).

Και ομολογουμένως ο κύριος Ανδρέας Μιτσίδης ανήκει στην εκλεκτή εκείνη χορεία των αγωνιστών τού χριστιανικού πνεύματος που «ηγάπησαν την επιφάνειαν τού Κυρίου». Γι' αυτό και αγωνίστηκε συνειδητά να εμψυχήσει τον βιωματικό Θείο λόγο στις ψυχές των μαθητών του, ως Καθηγητής, να εμπνεύσει στους καθηγητές το υψηλό Θεολογικό ήθος και ζήλο, ως Επιθεωρητής και να καλλιεργήσει το εκκλησιαστικό φρόνημα στις ψυχές τού ποιμνίου τής Εκκλησίας μας, ως δόκιμος

και γλαφυρός Συγγραφέας.

Συνεπώς κι' εμείς, πολυσέβαστέ μας κύριε Ανδρέα Μιτσίδη, κατά την εύσημη αυτή ημέρα, δικαιούμεθα, παράλληλα με τον «πρέποντα έπαινον» να εκφράσουμε, εκ μέρους τής Συνόδου, αυτά τα αισθήματα τού βαθύτατου σεβασμού μας προς το σεπτό πρόσωπό Σας, η οποία ομοθυμαδόν αποφάσισε να Σάς απονείμει το μέγα χρυσούν παράσημο τού Αποστόλου Βαρνάβα, που αποτελεί την ανώτατη τιμητική διάκριση τής Εκκλησίας τής Κύπρου.

Το παράσημο αυτό θα συμβολίζει εσαεί την αγάπη όλων των Αγίων Συνοδικών, τον βαθύτατό μας σεβασμό και την ευγνωμοσύνη μας προς το πολυσέβαστό Σας πρόσωπο για την πολυτιμότετη προσφορά Σας προς την ιερά επιστήμη τής Θεολογίας, προς την πεφιλημένη μας Πατρίδα και προς τη Μητέρα Εκκλησία.

Περαίνων τον λόγο, Σάς ευχόμαστε από κέντρου καρδιάς, όπως η αγάπη τού Κυρίου Σάς χαρίζει έτη πλείστα, ώστε να Σάς χαιρόμαστε και να Σάς βλέπουμε να αθλείτε ακόμη στους γνώριμους πνευματικούς και ιερούς Σας χώρους, που τόσο πλουσίως η αγάπη τού Κυρίου Σάς αξίωσε να καρποφορήσετε».

Πηγή: <http://www.churchofcyprus.org.cy/article.php?articleID=3483>